

Finlandsresan med Valkoinens norsk-svenska släktförening, 11-19 september 2018

Översta raden fr v: Bo Aronius, Elis Eriksson, Kjell-Arne Mattsson, Eivind Seigerud, Martin Bollerud:

Andra raden bakifrån, fr v: Lars Seterberget, Helene Stensby, Hasse Bjärkstedt, Edgar Wik, Gunn Seigerud, Gunvor Johansson, Karin Steffenstorpet, Kari Rymoén, Kjell Rymoén

Tredje raden bakifrån, fr v: Uno Johansson, Helga Seterberget, Birgitta Bjärkstedt, Gudrun Hilmersson-Wik, Ewy Werner, Berit Axelsson, Helga Linnes

Längst fram, fr v: Klas Svanberg, Birger Nesholen, Sidsel Bollerud, Kitty Svanberg, Henry Pelsholen

Elisabet och Else Enger, Marianne Löfgren, Svein Steffenstorpet, Mary och Rudolf Hansen

Tisd 11/9

På eftermiddagen anlände Hasse och jag till Värtahamnen för att sammanstråla med gänget som åkt buss från Kongsvinger-Torsby-Karlstad. I den långa kulverten från busshållplatsen hade Hasses väska gått sönder, ett hjul hade lossnat, så han och en hjälpsam städare lagade det provisoriskt med stark tejp.

När bussen anlönt checkade vi in på Silja Serenade och fick nycklar till våra hytter utan fönster och med sängar som lutade utåt mitten. Men, so what?, där skulle vi inte häcka.

Strax samlades vi i matsalen, där vi hade fått en egen avdelning. Vilket trevligt gäng! Mat och service var god. På kvällen erbjöds underhållning och dans ombord. Och shopping, shopping, shopping. Eftersom det var första kvällen satt vi förstås helst och pratade, drack något gott och hade trevligt. Fast lite dans hade varit kul.... Väldigt blåsig på natten.

Onsd 12/9

Vi hade en stund längs Helsingfors kajer i det vackra vädret, innan bussen styrdes av eminenta Monika Stüffe mot Jyväskylä, där vi tog in på hotell Scandic. Vår kunnige färdledare, Birger Nesholen, berättade ett och annat om vad vi såg på vägen, samt om landet och språket. Jyväskylä är inte så uppseendeväckande, men det finns några kvarter som är trevliga att flanera i. Hasse och jag tog oss upp för en brant kulle till ett naturhistoriskt hembygdsmuseum. Det var mindre än vårt Biologiska museum i Stockholm, men på sätt och vis finare. Hotellet var bra.

Torsd 13/9

Färden gick vidare mot Laukaa, där vi fick en visning av kyrkan och satt i Valkonens bänk – den sjätte framifrån på höger sida, i den andra sektionen. I bussen läste jag Tage Danielssons berättelse om en annan busstur, den om "Busschauffören som sa va fan..." Det blev uppskattat. Innan fortsatt resa mot Valkola by gick vi runt lite på kyrkogården, även i den allra äldsta sektionen, men hittade ingen så gammal grav som de vi var ute efter. I Valkola by uppsökte vi Valkola hemman, som var under renovering. Plaketten om gården och släkten, som fanns förra gången, var borta. Hoppas den inte är slängd! Därefter Rautalampi – där museet var stängt. Vi såg inte heller Rautalampi Herrgård, där Paavos Heikki Valkonen var landbonde, men den kanske inte finns kvar? Hankasalmi, där några av våra förfäders gravar och museum med Heikkis gamla rökpörte från 1772 finns, hann vi inte med!

I Kuopio var vi uppe i ett utsiktstorn med fantastisk utsikt över Saima sjösystem. Man kan åka båt genom större delen av systemet. Natt på hotell Cumulus, som var OK.

Fred 14/9

Dagen i Savonlinna var mycket trevlig, det fantastiska vädret gjorde väl sitt till. I väntan på att Olofsborgs slott/Olavinlinna borg skulle öppna köpte Hasse och jag fika, bullar och lakrits och satte oss på en bänk vid strandpromenaden. Slottet var spännande att se. Natt på fina hotell Seurahuone. Väldigt fint rum med panoramafönster mot hamnen och vattnet, och bästa foajén, med många bekväma fåtöljer så vi kunde umgås. Middag och frukost intogs på restaurangen vägg i vägg, La Perlina di Castello – "Slottets pärla". Det var gott och trevligt. Några av oss försökte oss på ett besök på en s k musikpub, men den var inte kul så vi avslutade kvällen i hotellfoajen.

Lörd 15/9

På vägen mot Mikkeli besökte vi Juva där Carl-Axel Gottlund växte upp. Vi tog gruppfoto utanför kyrkan och besåg minnesstenen över Carl-Axel Gottlund och besökte den s k "Gottlundsstugan". I Kenkävero, platsen för det bondeuppror i slutet av 1500-talet, som kallas Klubbekriget, stannade vi och såg en fin gammal prästgård där vi åt en glass. I butiken

bredvid köpte jag ett par fina träörhängen i form av gröna löv.

När vi väl kom till Mikkeli var klockan fyra. Birger ville vi skulle åka till ett torn han inte varit uppe i – men det var stängt. Hasse och jag i stort sett sprang sedan i duggregnet till Mikkelis kulturhistoriska museum, Suur Savon Museo. Det visar södra Savolax agrara historia och staden Mikkeli, men skulle tyvärr precis stänga när vi kom fram. Vi kunde bara supersnabbt titta in i bottenvåningen. På väg tillbaka till hotellet bröt ett rejält åskväder ut, det var inte roligt att gå över torget med blixtar och dunder över våra huvuden, i stort sett samtidigt.

Knepigt hotell, Sokos Vaakuna. För att komma till våra rum på andra våningen måste vi först gå upp en trappa mitt i matsalen, gå långt i korridorer, ta en hiss en trappa ner och traska en bit till. Jag letade genast efter nödutgångar och fann dem, annars skulle jag aldrig ha accepterat rummet. Middagen i Mikkeli blev trevlig; ordföranden för finska Valkonenföreningen, Mauri Valkonen, samt hans fru Maija-Liisa, gästade oss då. De bor i Mikkeli.

Sönd 16/9

Vi var sju tappra resenärer som träffades i receptionen klockan halvåtta och vandrade iväg till Kivisakasti, en sakristia i sten, daterad till slutet av 1400- eller början av 1500-talet, men den kan vara en del av den träkyrka som byggdes på platsen redan på 1300-talet. Socknen inkluderade hela Savolax och gav namn åt provinsen. Häftigt att tänka sig att vår gamle urfader Paavo och hans familj nog besökte denna kyrka. Kanske döptes och vigdes Paavo där, kanske döptes och konfirmerades också Lauri och hans eventuella syskon där? Kanske vigdes Lauri där innan han for till Laukka?

Träkyrkan förstördes 1776 men ruinen av sakristian stod kvar och på 1900-talet blev ruinen påbyggd med tegel och singeltak och innehåller nu ett museum, som förstås var stängt så tidigt på morgonen.

Sedan gick vi åt andra hållet för att hitta en hembygdsgård, Pien-Toijolan

Talaonpoikaismuseum. Det är en 1800-talsgård som är i det närmaste inakt. Alla museets 28 byggnader står på sina ursprungliga platser, utspridda på östfinskt vis, till synes slumpvis. Det äldsta spannmålmagasinet och rökstugan är från 1700-talet. Museet var visserligen stängt för säsongen, men vi hade tänkt få se exteriören i alla fall. Vi hittade det inte, och senare insåg jag att det låg tre mil utanför staden...

Klockan tio antrade vi bussen och under resan mot Helsingfors läste jag upp Albins berättelse. Vi hade en liten rundtur i staden innan vi gick ombord på Silja Serenade för hemfärd. Den här gången såg Hasse och jag till att inte missa något i programmet; vi såg akrobaterna, dansuppvisningen och lyssnade till trubaduren i puben. Allt var proffsigt och bra. I övrigt var det till att sitta bland butikerna och ta en drink. Jag håller med Birger, som sa att detta är ingen båt, det är ett flytande köpcenter.

Månd 17/9 Efter sjöfrukost och lite mer samtal hade vi kramkalas på kajen. Våra reskamrater fortsatte sedan mot Värmland och Norge.